

år i stigende ulighed i denne regerings tid, var det 0,4 pct. i gennemsnit i 1990'erne. Det vil jeg lige præcis ikke provokere ved at sige, for jeg synes ikke rigtig, man kan bruge det til noget.

Sagen er jo, at der skal gøres det maksimalt mulige for at trække alle grupper med op, når det går godt, og det er min opfattelse, at Folketinget i stort set bred enighed aldrig har gjort mere, end der bliver gjort nu. Både over finansloven og over satspuljesystemet har vi givet garantier til narkomaner og alkoholikere osv., og mig bekendt har man aldrig nogen sinde brugt flere ressourcer for at imødegå udfordringerne. Det er ikke nogen kritik af, hvad man har gjort tidligere, men jeg konstaterer blot, at det for så vidt er noget, man har været enig om i Folketinget, og at man rent faktisk aldrig har løftet mere på de områder end nu.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Ja, det var jo at svare lidt udenom, for medmindre finansministeren har været optaget af andet – og det plejer han ikke at være, han plejer sådan set at følge med i debatten – handlede diskussionen om fattigdom sådan set om de ydelser, som gør folk fattigere, end de kunne være, hvis man var parat til at træffe nogle ordentlige og fornuftige politiske beslutninger om kontanthjælpsloft og sygedagpenge og introduktionsydelse osv. i stedet for det småteri, man nu har leveret. Det var det, debatten gik på.

Regeringen afviser at gøre noget, der virkelig kan mærkes, for mennesker, som har et beskedent levestandard. Det kan ikke dokumenteres, at lave ydelser bidrager til, at de får løst deres problemer, og det er sådan set utroligt, at finansministeren ikke kan se, at det var en lidt ufredelig debat, vi havde. Mens landet bliver rigere og rigere, også i kraft af tidligere regeringers indsats – det går jeg ud fra at finansministeren er enig i – kan vi ikke nå de mennesker, så de også får ordentlige forhold. Det var sådan set det, debatten handlede om, og jeg synes ikke, den var særlig fredelig, medmindre det at tale til hinanden på en ordentlig måde opfattes som noget fredeligt. Den var sådan set ret ufredelig, men det kan jo godt være, vi er nogle, der udtrykker vores uenighed på en meget ordentlig måde.

Kl. 19.45

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det kommer vel ikke som en overraskelse for hr. Jan Petersen, at jeg sådan set er enig i det, regeringen gør, i det, regeringen har vedtaget, og i alt det, vi gør, for at folk, der er uden for arbejdsmarkedet, kan komme ind på arbejdsmarkedet. Jeg mener i virkeligheden, at alt det, der er vedtaget, har bidraget til, at folk er kommet ind på arbejdsmarkedet, så jeg er ikke enig i, at det ikke virker.

Jeg er heller ikke enig i, at rådighedsforpligtelsen ikke virker. Jeg synes i virkeligheden, at det bedste argument er, at hvis folk er arbejdsduelige, skal vi sikre, at de altid har en mulighed for at komme ind på arbejdsmarkedet, og hvis det konstateres, at folk ikke har mulighed for at blive helt eller delvis arbejdsduelige, skal vi sikre, at vores førtidspensionssystem samler dem op. Det er det, der er det egentlige mål.

Så kan man spørge, om det er let eller svært. Det er nok en svær sag, fordi mennesker er så forskellige, og udfordringerne er så forskellige. Men for at bryde al tvivl, skal jeg forsikre, at jeg er enig i det, som regeringen har fået vedtaget på området. Ingen skal tro, at jeg ikke rejser debatten, fordi jeg ikke vil erklære mig uenig med regeringen, for jeg er faktisk enig med regeringen.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu har ministeren flere gange understreget, at han har siddet herinde i 22 år, og det kan jo godt være, det er derfor, at ministeren ikke kender til hverdagen for folk uden udsigt til ministerpension og uden store villaer. I hvert fald bekymrer det mig, at vi har en finansminister, som lyder til at være enormt glad for det finanslovsforslag, der er fremsat, og siger, at det sikrer velfærden for 2007.

Jeg synes, ministeren skal høre et par citater fra den virkelige verden, for så vil ministeren måske være lidt mere flov over de udtalelser. En person, som er ramt af kontanthjælpsloftet, siger:

Hospitalet har også anbefalet os at købe sukkerfrie varer, som er dyrere end almindelige madvarer, i en specialbutik på grund af min mands sukkersyge. Hvordan skal vi få råd til det, når vi ikke har råd til medicinen? Jeg har tre børnebørn, jeg har aldrig råd til at købe gaver til dem, og til jul kunne jeg ikke give dem gaver, som andre bedsteforældre kunne. Citat slut.